

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/570/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

137/2016. (VII. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ képviseletében J-né H. K. által 2015. november 27-én előterjesztett **panaszát** a 2016. július 7-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos képviselője (édesanyja) a panaszossal szemben 2015. november 22-én kezdődő, majd 23-án folytatódó rendőri intézkedés (feljelentés felvétele) elmulasztása, rendőri bántalmazás és hangnem miatt 2015. november 27-én, postai úton terjesztett elő panaszt. A képviselő csatolta a beadványhoz a meghatalmazást.

I.

1) A rendőri intézkedés előzményeként a panaszos képviselője az alábbiakat adta elő.

2015. november 22-éről 23-ára virradó éjszaka a panaszos egy ismerősével szórakozni ment P-n. A panaszos leadta a szórakozóhelyen a kabátját a ruhatárban, amelyben készpénzt hagyott (11.000 forintot). Amikor hazafelé indult és kikérte kabátját a ruhatárból, észrevette, hogy pénze eltűnt.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

2) A panaszbeadvány szerint a panaszos, észlelve a pénz eltűnését, a rendőrség segítségét kérte.

A helyszínrre érező rendőrök lekezelően és flegmán viselkedtek a panaszossal szemben, és kinevették.

A panaszos a rendőri intézkedést követően először hazaindult, majd meggondolta magát, mert szeretett volna meggyőződni arról, hogy a rendőrök érdemben intézkedtek-e ügyében. Ezért a rendőrség épületéhez ment, ahol becsengetett. Az ott tartózkodó rendőrök – akiknek személye megegyezett a korábban a szórakozóhelyen megjelentekkel – fenyegetően beszéltek vele, és be akarták hívni az épületbe. A panaszos nem akart bemenni, mivel szóváltás alakult ki a rendőrök és közöttük, azt gondolta, bántalmazni fogják. Elindult hazafelé, majd ismételt meggondolta magát, és ezúttal már be is ment a rendőrség épületébe (noha gondolta, hogy bántalmazni fogják).

Amikor a panaszos belépett a rendőrségi épületbe, az egyik rendőr, aki a panaszbeadványban név szerint is szerepel (K. T.) falhoz vágta és úgy arcon ütötte, hogy az feldagadt. Ezt követően a rendőrök kidobták a panaszost a rendőrség épületéből.

A panaszos hazament és elhatározta, hogy panaszt tesz a P. Rendőrkapitányságon. A panaszost először szülei elkísérték a rendelőintézet sürgősségi osztályára, hogy megnyugodjanak: nem történt komolyabb sérülés. A kapott orvosi látellel elmentek a P. Rendőrkapitányságra, ahol a panaszos bejelentette, hogy az éjszaka történetek miatt panasszal kíván élni.

Az ügyeletes tiszt az irodájába kísérte a panaszost, ahol jegyzőkönyvet vett fel (a jegyzőkönyvezés 2015. november 22-én 12 óra 30 perctől 14 óra 15 percig tartott) a meghallgatásról.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszossal szemben P. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály három beosztottja intézkedett. A panaszos telefonos bejelentése alapján a szórakozóhelyre egy r. törzsőrmester járőrvezető (akit a panaszbeadványban név szerint is megjelölt) és r. törzsőrmester járőre érkezett ki. A rendőrkapitányság épületének ügyeletén objektumőri feladatokat a r. törzsszázlós járőrparancsnok látott el.

2) A panaszossal szemben intézkedő két r. törzsőrmester a panaszolt rendőri intézkedés napján jelentést készített.

A dokumentum szerint 2015. november 22-én szolgálatuk teljesítése során, 2 óra 15 perckor az ügyeletes vezető utasítására a rendőrök megjelentek [...] levő OTP Bank mellett, mert onnan bejelentés érkezett, hogy egy személy kabátjából készpénzt tulajdonítottak el.

A helyszínrre kiérkezve felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki kérdésre elmondta, hogy az éjszaka folyamán a „[...]” elnevezésű szórakozóhelyen italozott. A szórakozóhely ruhatárába 2015. november 21-én 23 óra körül betette a kabátját, aminek zsebében 11.000 forint volt (egy tízezer és egy ezer forintos címletben). November 22-én 2 óra körül észlelte, hogy nincs meg a pénze. Ekkor kiment a szórakozóhelyről, és értesítette a rendőrséget. A panaszos a rendőri intézkedés során később viszont

már azt nyilatkozta, hogy a pénz eltűnésének észlelése után felment a szórakozóhely tulajdonosához és tájékoztatta a történetéről, illetve a biztonsági személyzetnek is elmondta, hogy eltűnt a pénze, s csak ezt követően hívta a rendőrséget. A panaszos azt is elmondta, hogy viselkedése, valamint erős ittassága miatt a biztonsági személyzet tagjai eltávolították.

Az intézkedés során a panaszos zavartan, összefüggéstelenül beszélt és korábbi sérelmeit is felemlítette. A rendőri intézkedés során egy alkalommal azt is kijelentette, hogy nem érdekli az eltűnt pénze és egy régebbi problémáját kezdte el mondani. A panaszos a rendőri intézkedés alatt erősen ittas állapotban volt, mindvégig arrogánsan beszélt a rendőrökkel, és több feltett kérdésre is csak második-harmadik felszólításra nyilatkozott, akkor is zavartan összefüggéstelenül.

Ezt követően a rendőrök a helyszínen meghallgatták a ruhatárost (K. Zs.), aki elmondta, hogy nem emlékszik a panaszosra, mivel nagyon sok ember rakta be a kabátját a ruhatárba. Elmondta azt is, hogy ő nem nyúlt bele senki kabátjába: amint megkapja a ruhaneműket, egyből vállfára akasztja. Egyebet elmondani nem tudott.

A későbbiek folyamán a rendőrök telefonon felvették a kapcsolatot a szórakozóhely tulajdonosával (Sz. J.), aki elmondta, hogy valóban járt nála a panaszos és tájékoztatta őt, mi történt. Elmondta azt is, hogy a panaszos zavartan, és összefüggéstelenül beszélt (egyszer azt mondta, hogy 10.000, máskor pedig, hogy 17.000 forintja tűnt el). A tulajdonos közölte a panaszossal, hogy akkor nem tud azzal foglalkozni, mert nagyon sok vendég van, akiket ki kell szolgálnia, ezért telefonszámot akart cserélni a panaszossal. A panaszos kiabálni kezdett, sérelmezte, hogy miért nem foglalkoznak a problémájával, majd távozott. A szórakozóhely tulajdonosa megemlítette azt is, hogy a panaszos az éjszaka folyamán erősen ittas állapotban volt, több vendégbe is belékötött, ezért a biztonsági személyzet dolgozói eltávolították onnan.

3) A panaszos 2015. november 22-én délelőtt megjelent a G. E. Kórház és Rendelőintézet Szakambulanciájának sebészeti ügyeletén.

A panaszos, elmondása szerint, éjszaka, rendőri intézkedés közben sérült. Falhoz nyomták és arcon ütötték. Külsérelmi nyom nem látható, idegrendszeri tünetek nincsenek. A röntgenvizsgálat szerint durva traumatikus eltérés nem látható. Az orvosi láttelelet szerint a megállapított diagnózis: az arc zúzódása.

4) A panaszos szintén 2015. november 22-én megjelent a P. Rendőrkapitányságon, ahol bejelentést tett a vele szemben történt rendőri intézkedésről.

A bejelentésről szóló jegyzőkönyv szerint a Bűnügyi Osztály Nyomozó Alosztályának c. r. törzsszázlós nyomozója 12 óra 20 perctől 13 óra 35 percig hallgatta meg a panaszost.

A dokumentum szerint a panaszos elmondta, hogy előző éjjel 23 óra körül barátjával ment a P. [...] Bárba szórakozni, ahol eléggé ittas állapotba került (5-6 sört és 3-4 rövid italt fogyasztott). A panaszos a kabátját, benne 11.000 forinttal, a ruhatárban adta le. Amikor hazaindult a szórakozóhelyről, kikérte kabátját a ruhatárból, és sem a pénzét, sem a lakáskulcsát nem találta. A panaszos a Fő téren találkozott egy ismerősével, tőle kérte kölcsön a mobiltelefonját, hogy felhívja a rendőrséget.

A rendőrök kiérkeztek a bárhoz, és az épület előtt beszéltek vele. Ezt követően a panaszos velük együtt visszament a szórakozóhelyre, ahol a rendőrök beszéltek a ruhatárossal és a kidobókkal. A panaszos nem hallotta, mit beszéltek a rendőrök, de öt perc múlva végeztek, és a panaszossal együtt

távoztak a bárból. A panaszos azt látta, hogy a rendőrök a kidobókkal együtt nevettek, ezért azt mondta nekik: „erre nem is mondok semmit”. Az egyik rendőr ezt követően kiabálni kezdett a panasossal (tartalmára a panaszos már nem emlékezett a meghallgatása során), amire a panaszos úgy reagált, hogy közölte, bemegy a rendőrségre bejelentést tenni, majd otthagyta a rendőröket.

3 óra körül a panaszos hazaindult, de, mert a rendőrség útba esett, a bejelentést pedig még akkor meg akarta tenni – mert úgy érezte, nem foglalkoztak vele a rendőrök a helyszínen –, becsengetett. Egy rendőr nyitott ajtót és a panaszos közölte, hogy pénze és lakáskulcsa eltűnése miatt szeretne bejelentést tenni. A rendőr azt mondta, hogy reggel menjen vissza bejelentést tenni. A panaszos fáradt és ittas is volt, úgy gondolta, másnap, tiszta fejjel visszamegy, és elindult kifelé.

Mielőtt az épület elé ért volna, megérkeztek azok a rendőrök, akik a szórakozóhelyen megjelentek, és megkérdezték, minek ment be a rendőrségre. A panaszos már nem emlékezett rá, mit mondott nekik, de valami olyasmit, hogy úgy érezte, nem vették komolyan a helyszínen. A rendőrök ekkor ismételen kiabálni kezdtek vele, a panaszos ezért hazaindult. Kb. öt métert tett meg az épület előtt, amikor az egyik rendőr azt mondta neki „gyere be, te f..szopó, ha akkora a szád”. A panaszos erre visszament az ajtó elé és közölte, hogy nem megy be. De meggondolta magát, és végül mégis belépett.

Amikor beért az épületbe, az egyik rendőr megragadta a panaszos kabátját, és felnyomta őt a falra a lépcső előtt. A panaszos arra már nem emlékszik, milyen szóváltás volt közte és a rendőr között (annyi elhangzott a panaszos részéről, hogy minden, amit vele tesznek, azt fel fogja használni ellenük). Az a rendőr, aki felnyomta a falra, egy esetben arcon ütötte még az épületben, majd ruhájánál fogva kivezette az épületből.

Meghallgatása során a panaszos megnevezte az őt bántalmazó rendőrt, akivel szemben az eljárás megindítását kérte. Azt is elmondta, hogy a szórakozóhely előtt nem ez a rendőr kiabált vele, hanem a társa (aki emlékezete szerint kopasz volt).

5) A P. Rendőrkapitányság bejáratát figyelő kamera (video kaputelefon) által rögzített felvétel archiválásáról a rendőrség intézkedett.

A felvételt a rendőrség nem továbbította a Testület részére, mert azt a büntetőeljárást folytató Központi Nyomozó Főügyészség már korábban kikérte. A Testület részére viszont megküldték a felvétel visszanezése során a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenység-irányítási Központ osztályvezetője által a P. Rendőrkapitányság vezetőjéhez írt levelet.

A felvételt visszanezve megállapították, hogy 2015. november 22-én 3 óra előtt eltávozott a panaszos az épületből, azt követően nem látható a felvételen, csak a rendőrök objektumba bevonulása és távozása. Egy későbbi időpontban érkezett vissza a panaszos feljelentést tenni.

2 óra 46 perc és 3 óra 3 perc közötti felvételen látható, hogy a panaszos kiengedik a rendőrkapitányság épületéből, és az épület előtt tartózkodik, nyomja a hívógombot – ami nem szólalt meg a TIK-ben –, valamint hangoskodik. 5 óra 2 perc és 5 óra 6 perc között az látható, hogy a panaszos egy személy társaságában megjelenik a rendőrkapitányságnál feljelentés megtétele miatt.

6) A panaszos bejelentése alapján a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 177. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő tulajdon elleni szabálysértés (lopás) miatt

szabálysértési eljárás indult. Az eljárás során meghallgatták a panaszost, valamint a ruhatárban dolgozó egyik személyt tanúként hallgatták ki. A meghallgatási jegyzőkönyvek tartalmának ismertetésétől a Testület eltekintett, mivel azoknak a rendőri intézkedéssel szembeni panasz elbírálása szempontjából nem volt jelentősége.

A szabálysértési eljárást a P. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya 2015. december 7-én, mivel az eljárás adatai alapján az eljárás alá vont személy kiléte nem volt megállapítható és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, megszüntette.

7) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök, valamint az objektumőri feladatokat ellátó rendőr utólag jelentést készítettek.

a) A r. törzsőrmester járőrvezető (aki a panaszbeadványban név szerint is szerepel) jelentése az elsődleges jelentéshez képest az alábbi többletinformációt tartalmazza.

Amikor a szórakozóhelyre értek, a panaszos közölte velük, hogy erősen ittas állapotban van, az este folyamán sokat ivott, de biztos benne, hogy pénzt ellopták. Az intézkedés során az általa elmondottakból ugyanakkor arra következtettek a rendőrök, hogy a panaszos inkább azt sérelmezi, hogy barátjával együtt kirakták a szórakozóhelyről, végig ezt hangoztatta, annak ellenére, hogy a r. törzsőrmester közölte vele, több alkalommal, hogy abban az ügyben nem tudnak intézkedni. A rendőr szerint a panaszos a rendőrök által elmondottakat – feltehetően ittasságából kifolyólag – nehezen, vagy egyáltalán nem értette meg. Ennek ellenére intézkedtek a lopással kapcsolatban, adatgyűjtést folytattak, több személyt meghallgattak. Közölte a r. törzsőrmester azt is, hogy a helyszínen tapasztaltakról jelentést készítenek, amely alapján eljárás indul a bejelentett lopás miatt.

2 óra 55 perc körül végeztek a helyszínen az intézkedéssel, és az ügyeletvezető engedélyével visszatértek a P. Rendőrkapitányság épületébe az írásos tevékenység elvégzése céljából 3 óra körül.

A r. törzsőrmester az ügyeleti helyiségben tartózkodott az objektumőrrel, amikor a panaszos bement az épületbe. Az ügyeleti ablakhoz lépett, járása bizonytalan, nézése üveges volt. Az objektumőr megkérdezte tőle, miben segíthet. A panaszos „az ügyeleti ablak előtt levő pultra csapott tenyérrel, majd indulatosan, helyel-közzel ittasságából kifolyólag összefüggéstelenül el kezdte mondani [...], hogy őt nem sokkal ezelőtt kítették a [...] nevű szórakozóhelyről barátjával együtt, valamint a pénzt is ellopták, ezért betelefonált a rendőrségre, azonban őhöz olyan 'kutya' rendőrök mentek intézkedni, akik a helyszínen nem csináltak semmit. Ráadásul még nekik állt feljebb.” A panaszos közölte azt is, hogy pénze ellopása miatt érkezett a rendőrségre bejelentést tenni, és azért, mert a szórakozóhelyről kítették. Az objektumőr közölte, hogy a pénz ellopása miatt már intézkedtek a rendőrök, a szórakozóhelyről történt kirakása miatt azonban nem tudnak feljelentést tenni, mivel nem történt jogsértő cselekmény. Amennyiben ragaszkodik a feljelentéshez a panaszos, úgy akkor térjen vissza, amikor kijózanodott.

A panaszos nem vette tudomásul, amit az objektumőr elmondott neki. A r. törzsőrmester és a másik r. törzsőrmester ekkor kiléptek az ügyeleti helyiségből, és elmondták neki, hogy egyrészt mivel erősen ittas állapotban van, nincs lehetőség bejelentése felvételére, másrészt pedig ők már intézkedtek az ügyben, arról jelentést készítettek, és eljárás fog indulni. A panaszos erre úgy reagált. „ja, ti voltatok azok a kutya rendőrök, akik nem csináltatok a [...] semmit?”. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét a becsületsértés jogi következményeire, és megkérték, hogy távozzon az épületből. A panaszos ennek eleget tett, azonban járása a lépcsőn bizonytalan volt az ittassága miatt, ezért lekísérték az ajtóig, majd kiengedték az épületből.

Pár perc elteltével a rendőrök arra lettek figyelmesek, hogy a rendőrkapitányság bejárati ajtaján valaki kopogtat. Ekkor a két r. törzsőrmester odament, ahol ismét a panaszos állt, és követelte, hogy vegyenek fel tőle bejelentést. Beszéde továbbra is néhol összefüggéstelen volt, lépései pedig bizonytalanok. próbálták az épületbe invitálni, hogy ne az utcán hangoskodjon, mert – vélhetően ittassága miatt – hangosan beszélt, azonban nem volt hajlandó bemenni. Ekkor újra tájékoztatták, hogy ittassága miatt nem áll módjukban felvenni a bejelentést, és ismételten közölték, hogy az ügyben már történt intézkedés. Ismét megkérték, hogy menjen haza, és amikor kijózanodik, menjen vissza. A panaszos elindult P. [...] utca irányába a Széchenyi utcán.

Pár perc elteltével a rendőrök azt észlelték, hogy egy személy összefüggéstelenül ordít a rendőrkapitányság bejárata előtt. A másik r. törzsőrmester ment le az ajtóhoz megnézni, ki kiabál. Amikor ajtót nyitott, a panaszos lépett be ismét és azt kiabálta, hogy feljelentést fog tenni, most már azért is, mert a rendőrök nem csinálnak semmit. A panaszos felfelé indult a lépcsőn, a r. törzsőrmester pedig annak tetején állt. Próbálta csitítani a panaszost, és többször elmondta, hogy az ügyben már intézkedtek. Amikor a panaszos közeledett felé, a rendőr összecsapta két tenyerét, és már szinte könyörgve kérte, hogy menjen haza, pihenje ki magát, és menjen vissza másnap. Ekkor a panaszos megtorpant, és közölte, hogy „köszönöm szépen, ezért jöttem”, majd a kijárat felé indult. Amikor az ajtón kilépett, még visszaszólt, hogy „f...szsz...pó rendőrök”, majd távozott az épületből, és az éjjel már többször nem tért vissza.

b) A r. törzsőrmester járőr jelentése az Állásfoglalás II. rész 2), illetve 7) a) pontjaiban ismertetettekhez képest az alábbi többletinformációt tartalmazza.

A r. törzsőrmester jelentése is tartalmazza, hogy a panaszos láthatóan erősen ittas állapotban volt, beszéde akadozott, mozgása bizonytalan volt. Arra következtettek az általa elmondottak alapján, hogy inkább azt sérelmezte, hogy barátjával együtt kitétek a szórakozóhelyről.

Jelentésében a rendőr továbbá úgy nyilatkozott, hogy a helyszínen a lopás miatt tett intézkedést a legjobb tudomásuk szerint hajtották végre: adatgyűjtést végeztek, annak során több alkalmazottat meghallgattak, illetve a szórakozóhely tulajdonosát is. A rendőri intézkedés végén a r. törzsőrmester tájékoztatta a panaszost, hogy a történetekről rendőri jelentést fog készíteni. Ez így is történt, és az alapján szabálysértési ügy indult.

Az ezt követően, a P. Rendőrkapitányság épületében történt eseményeket a jelentés a járőrvezető jelentésében foglaltakkal tartalmilag egyezően tartalmazza.

c) Az objektumőri feladatokat ellátó r. főtörzszászlós jelentésében úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses napon 3 óra körül megjelent a rendőrségen a panaszos, aki az ügyeleti ablakhoz lépve elmondta, hogy kb. fél órával korábban rendőri intézkedést kért a szórakozóhelyhez, mivel kabátja zsebéből 10.000 forintot eltulajdonítottak, illetve onnan kitesékelték. A r. főtörzszászlós is úgy nyilatkozott, hogy a panaszos erősen ittas állapotban volt, leheletén erős alkoholszagot lehetett érezni és szinte dadogva beszélt.

A r. főtörzszászlós tájékoztatta a panaszost, hogy a lopással kapcsolatosan már volt rendőri intézkedés, a rendőrök jelentést készítenek, ezért feljelentést személyesen nem kell a rendőrségen tennie.

Ezen beszélgetés során az ügyeleti helyiségben tartózkodott a két járőr is. Amikor meglátta őket a panaszos, hangosan azt mondta, hogy ezek a „kutya rendőrök” voltak a helyszínen és nem

intézkedtek. Az objektumőr felszólította, hogy távozzon a rendőrségről, és ha reggelre kijózanodik, menjen vissza, ha továbbra is feljelentést akar tenni, bár nem szükséges, mert a jelentés alapján eljárás indul. A panaszos azonban nem akart távozni, ezért a két járőr megkérte, hogy távozzon, ekkor a panaszos megismételte: „ti voltatok azok a kutya rendőrök, akik nem intézkedtetek”. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét a jogkövető magatartásra és felkérték, hogy távozzon a rendőrségről. A panaszos távozott.

Kis idő elteltével ismét megjelent a panaszos a bejárati ajtónál, kopogtatott az ablakon, amire a két járőr nyitott ajtót. Hogy akkor mi hangzott el, mit beszéltek, a r. főtörzszászlós nem hallotta. Pár perccel később a rendőrök felmentek a lépcsőn, és közölték, hogy a panaszos eltávozott.

Alig értek fel a lépcsőn, arra lettek figyelmesek, hogy valaki hangosan kiabál és kopogtat az ablakon. A r. törzsrőrmester járőr lement az ajtóhoz. A panaszos volt az, aki elkezdett felmenni a lépcsőn, azzal, hogy márpedig ő feljelentést tesz. A lépcső felső fokán állt a járőrvezető, aki közölte a panaszossal, hogy menjen haza, pihenje ki magát, utána menjen vissza, s közben két tenyerét összezsápcsa. A panaszos megfordult, távozott és még az utcán becsmérlő kijelentéssel illette a rendőröket.

A r. főtörzszászlós jelentésében úgy nyilatkozott, hogy amikor a panaszos a rendőrségen járt, rajta nem volt sérülés.

8) A P. Rendőrkapitányság r. alezredes vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

a) A panaszos 2015. november 22-én 2 óra 6 perckor mobiltelefonról tett bejelentést a 112-es segélyhívószámon a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint a P. [...] szám alatt található [...] Bár elnevezésű szórakozóhelyen eltulajdonítottak 10.000 forint készpénzt a ruhatárban elhelyezett kabátjából. A pénz eltűnését követően a panaszost, állítása szerint, barátjával együtt kitétték a szórakozóhelyről.

b) A r. törzsrőrmester járőrvezető és a r. törzsrőrmester járőr percekben belül megérkeztek a szórakozóhelyre, ahol meghallgatták a panaszost, aki közölte, hogy erősen ittas állapotban van, abban viszont egészen biztos, hogy pénzét (11.000 forintot közölt ekkor) ellopták. Sérelmezte azt is a rendőröknek, hogy őt és barátját kitesékelték onnan.

A rendőrök a helyszínen adtagyűjtést végeztek a pénz eltulajdonítása miatt, amelynek során több személyt is meghallgattak az ügyben. A helyszíni intézkedést követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy az elkészített jelentés alapján eljárás indul a pénz eltulajdonítása miatt. A rendőrök ezt követően, 3 óra körül visszaérkeztek a P. Rendőrkapitányság épületébe.

c) A rendőrök megérkezését követően pár perccel megjelent a panaszos a rendőrség épületénél, belépett és az objektumőri ablakhoz lépett, ahol az objektumőri feladatokat ellátó r. törzszászlós járőrparancsnok ült.

A panaszos összefüggéstelenül előadta, hogy eltűnt a szórakozóhely ruhatárában tárolt kabátjából a pénze, és őt kidobták onnan. Az objektumőr tájékoztatta a panaszost, hogy a lopással kapcsolatban történt rendőri intézkedés, ezért azzal kapcsolatban nem szükséges részéről további feljelentés megtétele. Kettejük párbeszédénél jelen volt a két, korábban intézkedő rendőr is. Amikor a panaszos észrevette őket, hangosan azt mondta, hogy „ezek a kutya rendőrök” voltak a helyszínen, és nem intézkedtek. A panaszos az ittasságából kifolyólag összefüggéstelenül, nem hivatalos eljáráshoz illően,

illetve szitkozódva beszélt, ezért a rendőrök felszólították a távozásra. A panaszos ismét szitkozódott, majd távozott.

d) Kis idő elteltével a panaszos ismét a P. Rendőrkapitányság épülete előtt állt és kopogtatott, amire a két korábban intézkedő rendőr nyitott ajtót. A panaszos továbbra is összefüggéstelenül és artikulálatlanul kiabált, hogy vegyenek fel tőle bejelentést. A rendőrök közölték vele, hogy ne az utcán kiabáljon, menjen be az épületbe, illetve azt is közölték, hogy az ügyben eljárás fog indulni. Ha nagyon ragaszkodik a bejelentés megtételéhez, miután kijózanodott, menjen vissza a rendőrségre. A panaszos ismételen távozott a bejárattól.

e) ezt követően, rövid idő elteltével a panaszos ismét kiabált a rendőrség épülete előtt, ekkor a r. törzsőrmester járőr nyitott ajtót. A panaszos elindult felfelé a lépcsőn, és azt kiabálta, hogy márpedig bejelentést fog tenni. A panaszos alkoholos befolyásoltsága nem csökkent, ezért a r. törzsőrmester járőrvezető a lépcső tetején állva próbálta csitítani a panaszost, majd, amikor felért a lépcső tetejére, a rendőr összecsapta a két tenyerét és kérte, hogy menjen haza a panaszos, pihenje ki magát, józanodjon ki, és ha másnap józanul is úgy gondolja, akkor menjen vissza feljelentést tenni. A panaszos megállt, és közölte: „köszönöm szépen, ezért jöttem”, majd az ajtó felé indult, közben ismételen obszcén és becsületsértő jelzővel illette a rendőröket, majd távozott.

f) A Testület azon kérdésére, hogy miért invitálták be a rendőrök a panaszost az épületbe, a kapitányságvezető azt válaszolta, hogy a bejelentések felvételének, a rendőrök felé intézett kérdések megtétele a rendőrkapitányságon történő személyes megjelenés esetében az épületben zajlik. A panaszos hajnalban történt kiabálása az épület előtt szükségessé tette a behívását, mivel egyrészt sértette a környéken lakók nyugalma, másrészt nincs helye a rendőrség épülete előtt ilyen jellegű viselkedésnek.

g) A panaszos magatartását illetően a kapitányságvezető tájékoztató levele a fent ismertetetteken kívül azt tartalmazta, hogy a panaszos nem fogta fel a rendőrök által közölt tényeket, ezért erősködött a bejelentés megtétele mellett. A panaszos ugyanakkor „az intézkedés során sem szóban, sem fizikailag nem állt ellen, viszont hozzáállásával, és sértő szavaival nem olyan magatartást tanúsított, ami az adott körülmények között elvárható lett volna”. Kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a rendőrök, és sérülést sem szenvedett a panaszos.

h) A r. alezredes tájékoztatást adott továbbá arról, hogy a panaszos bejelentését (Id. Állásfoglalás II. rész 4) pont), az intézkedő és szolgálatot teljesítő rendőrök jelentéseit megküldték a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztályára a büntetőeljárás lefolytatása céljából. A P. Rendőrkapitányság a bejelentés alapján továbbá fegyelmi eljárást indított (a Központi Nyomozó Főügyészség döntéséig utóbbit felfüggesztették.)

A pénzlopás miatt a P. Rendőrkapitányságon szabálysértési eljárás indult ismeretlen személy ellen, a rendőrök 2015. november 22-én kelt jelentése alapján.

A r. törzsőrmester járőr feljelentést tett becsületsértés vétsége miatt a panaszos ellen, amely miatt büntetőeljárás indult a P. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályán.

A panaszos bejelentésének tartalmával kapcsolatban (Állásfoglalás II. rész 4) pont) a kapitányságvezető azt a megjegyzést tette, hogy a panaszos azt nyilatkozta, az a rendőr, aki kiabált vele, kopasz volt. Ezzel szemben az intézkedő r. törzsőrmester sötétbarna, nagyjából 2 cm hosszú haja van.

i) A kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a rendőrkapitányság bejáratát figyelő kamera által rögzített felvétel archiválásáról intézkedtek, és a felvételt a büntetőeljárást folytató Központi Nyomozó Főügyészség már kikérte a rendőrségtől.

III.

A panaszbeadvány szerint a panaszost az egyik rendőr falhoz vágta, majd arcon ütötte. az ütés következtében a panaszos arca feldagadt.

A panasz ezen része vonatkozásában a Testület hivatkozik a hatáskörét megállapító szabályra. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,
  - bb) a belső bűnmegeelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
  - a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
  - a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panasz említett része bűncselekményre (bántalmazás hivatalos eljárásban) utaló körülményeket tartalmaz, amely tekintetében egyébként büntetőeljárás indult (a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztályának tájékoztatása szerint) a panaszos feljelentése alapján. Annak megítélése a bűnügyi hatóság feladata, amely a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezései alapján végez eljárási cselekményeket az ügyben.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy az intézkedő rendőr magatartásával kimerítette-e valamely bűncselekmény törvényi tényállását.

IV.

A panaszos képviselője sérelmezte, hogy a helyszínen megjelent rendőrök nem nyújtottak hathatós segítséget neki: nem tettek feljelentést a panaszos pénzének eltulajdonítása miatt, illetve ő maga nem tudott feljelentést tenni. Panaszolta a rendőri hangnemet és viselkedést.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e a panaszos bejelentése kapcsán intézkedési kötelezettsége.

A panaszbeadvány azt tartalmazza, hogy a panaszos kért rendőri intézkedést, mivel a szórakozóhely ruhatárából eltűnt a kabátban hagyott pénze (11.000 forintja).

A rendőrségi dokumentumokból kiderül, hogy a panaszos telefonos bejelentése alapján két rendőr ment a helyszínre, akiknek elmondta a panaszos, hogy a szórakozóhelyen betette kabátját (benne készpénzzel) a ruhatárba, ott italozott. Pénze eltűnt a ruhatárból, és viselkedése miatt eltávolította a biztonsági személyzet.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszos bejelentésében megjelöltekre a Testület álláspontja szerint az alábbi jogszabályi rendelkezés hívható fel.

A Szabs. tv. 177. §-a szerint tulajdon elleni szabálysértést valósít meg – egyebek mellett – az, aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – amikor maga a rendőrség is megjelölte, hogy a panaszosi bejelentés alapja szabálysértésre utalás volt – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek

alapján a Testület tehát csak azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen a panaszos telefonos bejelentésében előadottak felvethették a fent megjelölt jogellenes cselekmény (szabálysértési értékre elkövetett lopás) – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját.

A Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésére vonatkozó telefonos bejelentés bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően abban foglalt állást, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget intézkedési kötelezettségének.

A panaszbeadvány alapján a rendőrök nem tettek érdemi intézkedést a helyszínen, ezért a panaszos meg akart győződni arról, hogy ügyében érdemben intézkedtek-e a rendőrök.

A rendőrségi dokumentumok szerint a telefonos bejelentés alapján a rendőrök megjelentek a helyszínen, ahol adatgyűjtést végeztek: meghallgatták a panaszost, a ruhatárost, illetve telefonon felvették a kapcsolatot a szórakozóhely tulajdonosával is. Közölték a panaszossal, hogy jelentést készítenek, ami alapján meg fog indulni az eljárás (a panaszos külön erre vonatkozó feljelentése nélkül is). A rendőrök a rendőrség épületébe visszatértek, ahol jelentést készítettek, az alapján pedig szabálysértési eljárás indult.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét, amely szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

a) A Testület álláspontja szerint jelen esetben a rendőrök feladata a bejelentett tulajdon elleni szabálysértés tekintetében az volt, hogy meggyőződjenek a bejelentés megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzenek (meghallgatások), a tényállást tisztázzák, illetve a panaszosnak a szükséges tájékoztatást megadják. Ez utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik: a rendőri intézkedést dokumentálják, illetve az alapján – mivel a bejelentett cselekmény nem magánindítványra üldözendő – eljárás indul hivatalból.

A rendelkezésére álló bizonyítékok egybevetése alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség állítása valószínűbb. **Megállapította, hogy a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének: megfelelő segítséget nyújtott, illetve elegendő felvilágosítást adott, amivel nem sértette meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát.**

b) A Testület megállapítása szerint ugyanakkor a rendőrség nem tudott hathatós segítséget nyújtani abban a tekintetben, hogy a panaszost kitessekeltek (a panaszos által is elismerten ittasan tanúsított)

viselkedése miatt. A szórakozóhely magántulajdonban áll, amelynek tulajdonosa eldöntheti, kik azok a vendégek, akiknek jelenléte nem kívánatos. A vele szerződéses viszonyban álló személy- és vagyonőrök magatartását – amennyiben nem merítik ki valamely szabálysértés vagy bűncselekmény tényállását – a rendőrök nem bírálhatják felül. Jelen esetben a panaszos maga sem számolt be olyan körülményről (pl. hogy bántalmazták a biztonsági embereket), amely miatt felmerülhetett volna a rendőrség beavatkozása a magánérdek védelme érdekében.

A Testület tájékoztatásul leszögezi, hogy a rendőrök a szabálysértésre vonatkozó bejelentésben foglalt kivizsgálásán túl érdemben nem avatkozhattak be (nem kötelezhatték a személy- és vagyonőröket arra, hogy a panaszost engedjék vissza a szórakozóhelyre).

3) A panaszbeadvány szerint a helyszínre kiérkező rendőrök flegmán, lekezelően viselkedtek a panaszossal, és kinevették. A rendőrség épületében a rendőrök fenyegetően beszéltek vele.

A panasz nem tartalmazza ugyan, de a panaszos a bejelentésben maga úgy nyilatkozott, erősen ittas állapotban volt. A rendőrök magatartását úgy jellemezte, hogy a szórakozóhelynél a biztonsági emberekkel együtt nevettek, amire a panaszos megjegyzést tett, az egyik rendőr pedig arra mintegy válaszként kiabált vele. A rendőrség épülete előtt a másik rendőr kiabált vele, és minősíthetetlen kifejezéssel illette.

Az elsődleges rendőri jelentés egyáltalán nem tartalmaz arra vonatkozóan információt, milyen hangnemben intézkedtek a rendőrök a panaszossal szemben, ellenben tartalmazza azt, hogy a panaszos zavartan, összefüggéstelenül beszélt, erősen ittas állapotban volt, és mindvégig arrogánsan beszélt a rendőrökkel.

Az utóbb készített rendőri jelentésekben a két intézkedő rendőr, illetve az objektumőri feladatot ellátó rendőr egyöntetűen úgy nyilatkozott, hogy a panaszos erősen ittas állapotban volt, indulatosan viselkedett, összefüggéstelenül beszélt. A rendőrség épületében „kutya rendőröknek” nevezte az ügyében intézkedő rendőröket. Az utcán kiabált, és becsmérő kifejezéssel illette a rendőröket.

A Testület a panasz ezen része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó

mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a panaszossal szemben tanúsított rendőri hangnem tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése, illetve az alapján a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőröknek a panaszos bejelentése nyomán, a helyszínen intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek maradéktalanul eleget tettek, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga. A rendőrök által tanúsított hangnem tekintetében – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt – a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. július 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag